

[Grünbaum.]

på den anden side. Det hænger selvfølgelig sammen med, at man kører fra det ene skattesystem over i et nyt. Det hænger også sammen med, at det i det hele taget er vanskeligt at skønne rigtigt, men når situationen er sådan, mener jeg, det er yderligere vigtigt, at vi her i folketinget får en saglig og grundig diskussion på et så sent tidspunkt som muligt.

Ellers kan man jo heller ikke regne med de finansplaner, som finansministeren kommer med. Vi har fået sådan en, men tror finansministeren på den? Tror finansministeren, at den finansplan, han har forelagt i udvalget, også er den, der bliver grundlag for et forslag til finanslov? Det tror jeg ikke finansministeren tør sige.

Der er altså ingen saglige argumenter for at gennemføre udskrivningsprocenten nu.

Det må være helt oplagt, at fastsættelsen bør ske på et så sent tidspunkt som overhovedet muligt, og det var også dette sagligt stærke standpunkt, som tidligere her i folketinget blev fremført med megen vægt, synes jeg, af den radikale fru Grete Philip, sidste år var det vist. Men hende har man altså heller ikke villet høre på, eller har hun måske måttet bøje sig for den taktisk-politiske afgørelse, som er truffet? Det ville være yderst beklageligt, hvis det er tilfældet. Det er ikke en stærk regering, der må ty til en så usaglig politik, det er en svag regering, en meget svag regering.

Vi må altså endnu en gang opfordre finansministeren og regeringen til at gennemføre det sagligt rigtige: tag imod vort tilbud, vent med den endelige fastsættelse af udskrivningsprocenten til begyndelsen af oktober. Jeg må anmode finansministeren om at udtale sig her i dag om dette problem.

Den netop vedtagne finanslov regnede med et kasseoverskud på 1,7 milliarder kr.; det var det, vi diskuterede i det forrige 21 mands udvalg. Nu regner man med 2,1 milliarder kr. i indeværende finansår, og for næste finansår, 1971-72, regner man efter finansplanen med 2,1 milliarder kr., men så skal man lige huske på, at i virkeligheden er det ikke 2,1 milliarder kr. i kasseoverskud for næste år, det er 2,6 milliarder kr. i kasseoverskud, fordi der skjuler sig noget i de tal. Man bruger de 500 mill. kr., der kommer ind

ved den ene procent i yderligere folkepensionsbidrag, til at købe obligationer for og trækker dem fra på budgettet, sådan at kasseoverskuddet bliver reduceret. Det skal man vel også, sådan som kasseoverskuddet nu beregnes. Men det er dog lige værd at erindre, at det er bare en anden mekanisme; i stedet for at Nationalbanken køber, køber staten nu, og det har jeg ikke noget imod, tværtimod. Men det vil altså sige, at kasseoverskuddet i realiteten, hvis vi skal sammenligne med det, vi tidligere har diskuteret, for 1971-72 er budgetteret ikke til 2,1 milliarder kr., men til 2,6 milliarder kr., så langt er man kommet op. Man kan ikke undgå at tænke på det helt fantastiske postyr og den blæst, der blev lavet af de tidligere oppositionspartier, dengang jeg ville have et kasseoverskud på 1,2 milliarder kr. Nu skal de altså have 2,6 milliarder kr.

Hvad ved regeringen egentlig om, hvor stærk stramningen skal være helt hen i 1971-72? Er det virkelig en saglig økonomisk politik? Det er det altså ikke efter vores opfattelse, og derfor kan vi ikke medvirke.

Jeg har ikke sagt et ord om procenten, ikke et ord, og jeg vil heller ikke, jeg kan ikke. Der er ikke grundlag for at udtale sig om, hvorvidt denne procent er rigtig. Derfor: Lad være med at gennemføre den nu.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at det fremgår af det materiale, der foreligger om de rent skattemæssige virkninger af kombinationen af en udskrivning på 91 pct. og det særlige bidrag til folkepensionen, der jo af regeringen og finansministeren selv helt klart er blevet erkendt som en rent finanspolitisk foranstaltning, at virkningen heraf er præcis, som jeg gjorde gældende, da vi havde første behandling her — det kan man nu se af tallene, det har vi fået dokumenteret — nemlig en yderligere skævhed til ugunst for de mindste og de mellemste indtægter. De vil få en procentvis væsentligt større stigning i deres samlede skat end de højere indkomster, og dette forhold forstærkes yderligere af gennemførelsen af momsforhøjelsen på de 2½ pct.

Lad mig derfor slutte med at sige, at det, vi ser her, efter min bedste overbevisning er en forkert politik, en usaglig politik, og at det også på ny er et stykke skattepolitik med social slagside, den skattepolitik, som